

MATT A TOM OLDFIELD

FOTBALOVÍ HRDINOVÉ

VINÍCIUS JÚNIOR

 CPRESS

VINÍCIUS JÚNIOR

FOTBALOVÍ HRDINOVÉ

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Matt a Tom Oldfield
VINÍCIUS JÚNIOR
FOTBALOVÍ HRDINOVÉ – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Matt a Tom Oldfield

FOTBALOVÍ HRDINOVÉ

VINÍCIUS JUNIOR

Z ulice na stadion

Text © Matt Oldfield, 2023

Cover illustration © Dan Leydon, 2023

Originally published in the English language as Ultimate Football Heroes: Vinícius Júnior by Studio Press, an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.

Translation © Lubomír Sedlák, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-264-4969-0

ISBN e-knihy 978-80-264-5019-1 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Věnováno všem čtenářům –
mladým, starším i těm nejstarším

Matt Oldfield píše pro kluky a holky o fascinujícím světě kopané. Dosud mu vyšel *Neuvěřitelný fotbal*, Dětská kniha roku 2020 se sportovní tematikou, a série publikací zvaná *Johnny Ball: Géniové s míčem*. Kromě literární tvorby Matt také vede kursy psaní na školách.

Autorem ilustrace na obálce je Dan Leydon, o němž se lze víc dočíst na www.danleydon.com nebo jej můžete sledovat na Twitteru (@danleydon). V případě zájmu o jeho výtvarná díla si otevřete www.etsy.com/shop/footynews.

OBSAH

Poděkování	7
Kapitola první Hrdina Ligy mistrů	9
Kapitola druhá Zlatý chlapec z Ria	16
Kapitola třetí Učitel Cacau	20
Kapitola čtvrtá Přirozený talent ve futsalu	25
Kapitola pátá Flamengo: fotbalová akademie	29
Kapitola šestá Kouzlo turnaje Copinha	37
Kapitola sedmá Mistrem v Chile	43
Kapitola osmá Starý a nový Robinho	53
Kapitola devátá Přestup do Madridu	59
Kapitola desátá Turnaj Copa Guanabara	66
Kapitola jedenáctá Tentokrát byly slzy opravdové	71
Kapitola dvanáctá Speciální uvítání v Madridu	75
Kapitola třináctá Načas v B-týmu	78
Kapitola čtrnáctá Vzhůru do „áčka“!	84

VINÍCIUS JÚNIOR

Kapitola patnáctá	Zranění	88
Kapitola šestnáctá	Konečně i v národním týmu	93
Kapitola sedmnáctá	Madrid vs Barcelona	98
Kapitola osmnáctá	Posilování s Cristianem Ronaldem	102
Kapitola devatenáctá	Problémy s trenérem Zidanem	106
Kapitola dvacátá	Mistrovství Jižní Ameriky	112
Kapitola dvacátá první	Trenér Ancelotti	116
Kapitola dvacátá druhá	Mistři návratů	121
Kapitola dvacátá třetí	Neúspěch na mistrovství světa	132
Vinícius Júnior — nejvýznamnější okamžiky		146
Vinícius Júnior — test znalostí		150

PODĚKOVÁNÍ

Ze všeho nejdřív bych chtěl poděkovat všem v nakladatelství Bonnier Books za jejich podporu a hladký průběh vydávání neustále se rozšiřující řady zvané Největší fotbalisté. Psát knihy pro příští generaci fanoušků kopané je pro mne jak čest, tak potěšení.

Poděkování si zaslouží také můj literární agent Nick Walters, který mi už léta pomáhá udržovat při životě můj velký sen. Velký hold pak musím vzdát i všem učitelům, knihkupcům a knihovníkům, kteří má díla propagují, a samozřejmě čtenářům. Úspěch zmíněné řady je totiž především výsledkem vaší činnosti.

Co se pak týče mých přátel a rodiny, nemohl bych psát knihy nebýt mého bratra Toma – dlužím mu nesmírně mnoho a jsem mu obrovsky vděčný za jeho víru ve mne coby auto-

ra. Stejně tak jsem ovšem velmi zavázán ostatním rodinným příslušníkům, což jsou především Mel, Noah a Nico, ale samozřejmě také matka a otec, kteří stáli u zrodu mých dvou největších vášní, totiž fotbalu a knih, a jsou mi dodnes velkou inspirací ke všemu, čím se ve svém životě zabývám.

Poděkování za vřelý vztah a spoustu humoru si dále zaslouží Pang, Mills, Doug, Naomi, John, Charlie, Sam, Katz, Ben, Karen a Ana, jakož i všichni ostatní, na něž jsem zapomněl. Všem těmto lidem se pouze omlouvám, že se ani v blízké budoucnosti nechystám hledat žádné „stabilní zaměstnání“!

Nakonec musím na tomto místě prohlásit, že ničeho bych nedosáhl, pokud by mne nechápala a nepovzbuzovala lona. Tímto ji láskyplně objímám, a to samé platí i o tom největším hrdinovi ze všech, kterým je Arlo. Doufám, že jednoho dne si nad mými knihami sedneme všichni tři.

KAPITOLA PRVNÍ

HRDINA LIGY MISTRŮ

28. května 2022, Stade de France

Když toho rána začal zvonit budík, sáhl Vinícius Júnior tak jako kterýkoliv jiný den po svém mobilu, aby se podíval, zda mu nepřišly nové zprávy. Tentokrát však nešlo o obyčejný den, jelikož večer se konalo finále Ligy mistrů roku 2022 a brazilský útočník byl ve Francii, kde se připravoval na dosud nejdůležitější zápas své fotbalové kariéry.

„Vini“ se posadil a pořádně protáhl, čímž zahnal nepříjemný pocit v žaludku. Už od chvíle, kdy podepsal smlouvu s klubem Real Madrid, snil o tom, že tu soutěží s ostatními i on vyhraje. O trofeji, udělované vítěznému týmu, mluvil každý, a její fotografie visely na zdech stadiónu, v tréninkovém středisku a vlastně snad ve všech chodbách, které si dokázal vybavit. Veliký stříbrný pohár přitom drželo nad hlavou tolik

legendárních fotbalistů zmíněného týmu – Zinedine Zidane, Raúl Gonzáles, Luís Figo, Cristiano Ronaldo, Sergio Ramos a řada dalších.

Vini si oblékl klubovou teplákovou soupravu a sjel do obrovské hotelové haly. Když se dole otevřel výtah, naskytl se mu tolik známý pohled vyvolávající úsměv. U vchodu do salonku vyhrazeném pro mužstvo stál trenér Carlo Ancelotti a na tváři měl tak jako vždy klidný výraz, takže Brazilec se okamžitě začal cítit mnohem lépe. Skutečnost, že tento člověk věřil v jeho hráčské schopnosti, mu ostatně nesmírně pomáhaly po celou dobu, co byl součástí Realu.

Poté, co si všichni hráči našli místo k sezení, začal jim Carlo se svými asistenty prostřednictvím velkých televizních obrazovek na zdi v zadní části místnosti vydávat taktické pokyny. „Víme, že nás Liverpool bude tlačit ve středu pole,“ upozorňoval, zatímco se díval na Luku Modriče a Toniho Kroose. „S tím jsme ale schopni se vyrovnat, stačí, když budete co nejčastěji posílat míč Vinimu.“

Všichni fotbaloví novináři v té době rozebírali osobní souboje tohoto útočníka s liverpoolským pravým obráncem jménem Trent Alexander-Arnold. Vini si uvědomoval, že Angličan dokáže s obrovským nasazením vyrazit kupředu, nicméně když musí bránit, občas ztrácí koncentraci. Teď každopádně Brazilec pečlivě poslouchal, co trenér říká, i když

mu zároveň připadalo, že hodiny na zdi v salonku tikají pomaleji než kdy jindy, a měl pouze jedno přání – vyběhnout na hřiště a ujmout se míče.

Po skončení instruktáže začali hráči odcházet, jen si přitom brali přichystané láhve s vodou, ale Vini se ještě zastavil u tabule, kde byly podrobnosti o přepravě týmu autobusem na stadión. V tu chvíli se odkudsi vynořil Carlo, jednou rukou jej vzal za ramena a řekl: „Nastala tvoje chvíle, na tohle jsi se přece tak tvrdě připravoval, tak běž a vychutnej si to!“ Brazilec se jen zasmál a v duši si znovu vybavil své první rozhovory s tímto člověkem a jak z porad vždy odcházel s hlavou v oblacích. Celou dobu mu totiž umožňoval, aby byl na hřišti sám sebou, což znamenalo, že se mohl snažit obehřávat obránce soupeře s úsměvem na tváři.

Do výkopu zbývaly ještě hodiny, ale Vini už slyšel, jak před hotelem pokřikuje velký dav fanoušků Realu, takže když o něco později nastupoval do autobusu, v jedné ruce sluchátka, tou druhou jim zamával. Sledoval je pak i během jízdy, jelikož lemovali ulice vedoucí na stadion, na sobě téměř všichni ikonická bílá trička klubu.

Během rozehrívání před zápasem se pak rozběhl ke shromážděným spoluhráčům a začal si pohrávat s míčem. Precizními doteky si jej přehazoval z nohy na nohu a jak tam tak stál, z jedné strany Luka Modrič a z druhé Karim Benze-

ma, byl čím dál přesvědčenější, že ten večer bude nakonec opravdu držet v rukou pohár pro vítěze Ligy mistrů.

„Tahle finále jsou důvodem, proč hrajeme fotbal, protože s žádným jiným zápasem se nedají srovnat,“ ozval se s úsměvem na tváři Chorvat Luka, který jako obvykle nebyl téměř vůbec zpocený. Ví, o čem mluví, říkal si v duchu Vini, vždyť tu trofej získal už čtyřikrát. Když se pak díval v šatně na svůj dres s nápisem VINI JR a číslem 20, připadal mu v té chvíli ještě nádhernější než jindy; zároveň si uvědomoval slavnou minulost Realu a že on teď takřikajíc vstupuje do historických šlépějí svých legendárních předchůdců z tohoto mužstva.

„Pomalu půjdeme“, ozval se v tu chvíli Carlo, takže každý v šatně upřel pohled na něj. „Všechno během naší cesty do tohoto finále bylo magické,“ řekl. „Předvídali nám, že nepřejdeme přes Chelsea, a znovu nás odepisovali, když jsme prohrávali s Manchester City, ale my se jen tak nevzdáváme.“ Vini při těch slovech jen souhlasně pokyvoval hlavou a oblepoval si páskou kotníky.

O chvíli později, v tunelu vedoucím na stadion, zavřel oči, zhluboka se nadechl a tiše odříkal modlitbu. Když pak konečně uslyšel klepání špuntů kopaček na podlaze, vyrazil s ostatními vpřed, a zatímco z ampliónů se naplno ozývala hymna Ligy mistrů, vyšel ven na perfektně udržovaný zelený

trávník. „Jdeme na to!“, vykřikl Karim a než odešel k házení mincí kvůli stranám, plácnul si s Vinim high five.

Po prvních několika minutách Brazilec přestal být nervózní a soustředil se jen na to, jak ostatním pomoci tohle utkání vyhrát. První poločas byl pravda opatrný, nikdo nechťel udělat žádnou velkou chybu, nicméně o přestávce Carlo mužům v šatně řekl, aby se dál drželi předepsané taktiky. „Jsme přesně tam, kde chceme být, a šance přijdou,“ ubezpečoval tým. „Musíte jen víc posílat míč Karimovi do velkého vápna ve chvíli, kdy útočíte po křídlech.“

V druhém poločase už se Real vpravil do svého tempa. Federico Valverde si díky šikovnému pohybu na pravé straně hřiště vytvořil určitý prostor, takže se jen lehce dotkl míče a pak zvedl hlavu, aby zjistil, komu by bylo nejlepší jej poslat. V tu chvíli si Vini vzpomněl na trenérova slova v poločase a vyrazil vpřed, aby mu usnadnil rozhodování.

S Uruguaycem měli za sebou celá léta společné hry již od působení v „béčku“ Realu Madrid zvaném Castilla. Teď tudíž dokázal odhadnout, jaký bude jeho další krok, a když Federico napřáhl pravou nohu, aby poslal balon do pokutového území, byl už v pohybu. Náběh si přitom Vini načasoval zcela přesně, takže byl hbitější než liverpoolský obránce Alexander-Arnold, a poté, co soupeřův brankář Allison míč

vyrazil před sebe, Brazilec zpomalil jen natolik, aby mohl vnitřní stranou nohy, tedy placírkou, hbitě trefit bránu. 1:0!

Vini se okamžitě rozběhl k fanouškům na jedné z tribun, rukou si chytil emblém svého týmu našitý na dresu a po tváři se mu rozlil jeho charakteristický úsměv. Na chvíli sice zapochyboval, zda se mu to celé jenom nezdá, ale reakce davu mu dala jasnou odpověď. V tom řevu přitom ani pořádně nezaregistroval, jak k němu vyrazili ostatní spoluhráči a začali mu skákat na záda. Zároveň však věděl, že Liverpool se jen tak nevzdá, takže během času, který zbýval do konce utkání, rozhodně neusnul na vavřínech, pomáhal ve středu hřiště, a srdce se mu pokaždé sevřelo, když viděl, jak se Thibaut Courtois vrhal po prudkých střelách, aby soupeři zabránil ve vyrovnání.

Poslední chvíle zápasu už brazilský útočník strávil na lavičce. Když k ní kráčel, viděl, jak fanoušci na jeho počest vstali, a na střídačce se navíc dočkal objetí od Carla. Pak už se ozval závěrečný hvizd rozhodčího, takže Vini vyskočil do vzduchu a vzápětí se rozběhl zpět na hřiště, aby triumf oslavil se svými spoluhráči.

„Dokázali jsme to!“, vykřikl a začal objímat Karima i Luku. Když pak stál v řadě a čekal na medaili, na chvíli jeho zrak spočinul na tom lesklém poháru připraveném opodál, a přesto, že byl určen celému mužstvu, stejně měl

